Anul al 62-lea
6 Pagini

EXEMPLARUL 20 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 39 Duminică 18 Februarie 1945
6 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 1300 pe 3 luni
Lei 2500 pe 6 luni
CAPITALA
Lei 1400 3 luni
Lei 2700 6 luni
AUTORITĂŢI
50% în plus

UNIVERSUL

ABONAMENTE
UNIVERSUL COPIILOR
6 l. 700-12 l. 1200 lei
ZIARUL ŞTIINŢELOR
6 l 900-12 l. 1600 lei
VESELIA 6 l 650-12 l. 1150 lei. TR SUFLET
6 l. 500 lei
12 l. 980 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

POLITICA EXTERNĂ A IUGOSLAVIEI

Când se va scrie istoria acestui groaznic război, Iugoslavia va figura nu numai printre ţările martire ale agresiunii şi dominaţiunii fascisto-hitleriste dar şi printre ţările eroice cari, deşi prin numărul mic al populaţiei şi prin infimele lor posibilităţi militare şi economice, au rezistat unor duşmani cu forţe cu mult superioare şi lipsiţi de orice scrupul. Iugoslavia n'a ezitat atunci când au fost în joc demnitatea ei naţională şi libertatea ei, să ia armele şi să se opue agresorilor deşi avea aproape certitudinea înfrângerii. Şi când mai târziu şi-a putut organiza forţe de rezistenţă, cu un curaj admirabil şi cu riscul sacrificiilor inerente unor lupte în condiţiuni de strategie şi de aprovizionare din cele mai grele, ea a continuat să hărţuiască forţele ocupante şi să le provoace pierderi serioase, până ce, graţie energiei, priceperii şi curajului de neînvins al mareşalului Tito, ea şi-a putut organiza forţele răzleţe, le-a putut uni sub o comandă hotărîtă şi contribui prin eroice acţiuni ofensive la eliberarea teritoriului naţional şi la distrugerea forţelor ocupante. Drapelul iugoslav fâlfâie azi din nou în capitala Iugoslaviei şi acest mic dar brav popor poate fi mândru că, apărându-şi onoarea şi demnitatea naţională, şi-a recucerit libertatea unindu-şi sacrificiile cu acelea ale marilor Naţiuni Unite eliberatoare.

Paginile care vor fi rezervate Iugoslaviei în istoria războiului contra asupririi hitleriste, vor rămâne ca exemple de potenţialul moral la care poate ajunge un popor mic dar brav atunci când atitudinea lui în circumstanţe istorice, este determinată nu numai de interesele naţionale bine înţelese ci şi de acea conştiinţă umană care, preţuind propria ei libertate ca cel mai sacru bun, se simte solidară cu toate popoarele care luptă pentru libertatea lor şi nu pregetă să intre în luptă contra asupritorilor.

Dar în ultimul timp Iugoslavia a înscris la activul ei şi dovezi incontestabile de înţelepciune politică. Într'adevăr, acordul intervenit între mareşalul Tito şi d. dr. Subasici, acord care a fost ratificat de Regele Petru prin instituirea regenţei, a ferit Iugoslavia de tulburări interne şi a stabilit unitatea atât de necesară şi atât de rodnică pentru dreptele ei revendicări şi reparaţiuni şi pentru refacerea ei politică şi economică. Declaraţiile făcute de d. dr. Subasici, preşedintele consiliului de miniştri, redactorului militar al ziarului „Times" subliniază importanţa acestei unităţi.

„Iugoslavia — a spus d. Subasici — trebue să apară la conferinţa de pace ferm unită ca reclamant incontestabil împotriva acelor puteri care i-au invadat şi ocupat teritoriul".

Dacă sacrificiile mari şi liber consimţite dau Iugoslaviei dreptul incontestabil de reclamant împotriva agresorilor, astăzi aproape definitiv învinşi, unitatea ei internă îi asigură forţa şi autoritatea morală necesare în susţinerea drepturilor ei revendicări şi o înconjoară de încrederea tuturor prin dovada maturităţii ei politice.

De altfel stabilirea acestei unităţi interne şi transpunerea ei în fapt prin plecarea d-lui Subasici la Belgrad unde se va forma noul guvern de uniune naţională, este conformă cu dorinţa exprimată la Yalta de cei trei conducători ai Naţiunilor Unite, care au recomandat punerea imediată în aplicare a acordului Tito-Subasici.

Preşedintele de consiliu iugoslav a expus ziaristului britanic şi problemele esenţiale actuale ale politicei externe a Iugoslaviei: 1) securitatea efectivă şi desvoltarea economiei iugoslave în Adriatică, 2) rectificarea frontierei dinspre nord-vest şi 3) realizarea unei faze adecvate de colaborare economică şi politică a statelor balcanice pentru asigurarea păcii şi prosperitatea Balcanilor.

Vom reveni într'un viitor articol asupra acestor probleme care domină politica externă a Iugoslaviei. Subliniem de pe acum că ele sunt întemeiate atât pe necesităţi evidente de securitate, necesităţi accentuate de agresiunea fascisto-hitleristă, cât şi pe un înţelept simţ de prevedere şi de solidaritate cu celelalte popoare din sudul european. D. Subasici a ţinut de altfel să adauge că sunt de pe acum „semne evidente că reglementarea finală a relaţiilor dintre Iugoslavia şi Bulgaria este pe punctul de a se produce".

Şi, suntem cu totul de acord cu opiniunea exprimată de d. Subasici şi anume că „se va face o operă însemnată dacă se va înlesni încheerea unui acord larg între toate popoarele balcanice".

Politica lui Niculae Titulescu privitoare la Balcani, acea politică înţeleaptă care a urmărit consolidarea securităţii şi propăşirii acestei regiuni europene printr'o strânsă colaborare între ţările balcanice şi care a fost în ultimul timp torpilată de nefasta orientare politică a lui Stoiadinovici, capătă astfel o nouă aprobare şi este considerată ca o sigură chezăşie a viitorului popoarelor balcanice. Dar şi asupra acestei chestiuni legată de interese româneşti vom reveni.

I. F.

TRUPELE NOASTRE AU DE LUPTAT CU CONDIŢII FOARTE ASPRE PE FRONTUL DIN CEHOSLOVACIA

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 16 FEBRUARIE 1945

In zona muntoasă dela Vest de Bresno, trupele noastre, după ce au înfrânt puternice rezistenţe germano-maghiare, au pus stăpânire pe masivul cu cotele 927, 1169 şi 1297.

Au fost respinse numeroase contraatacuri, cauzându-se pierderi grele inamicului.

Mai la Sud, unităţi de infanterie române au pătruns în zona păduroasă dela Sud-Vest Detva.

In masivul Javorina, trupele Armatei I-a, continuând atacul, au reuşit să ocupe prin lupte grele la baionetă importante poziţii inamice.

In aceste lupte s'au distins în mod cu totul deosebit:

— Lt.-col. Cojocaru, comandantul unui regiment de infanterie;

— Căpitanul Boteanu, comandantul unui batalion de infanterie;

— Căpitanii Bărbulescu Valeriu şi Iordache Vasile, ambii comandanţi de companie dintr'un regiment de infanterie.

Fapte de arme deosebite

In sectorul masivului Tatra Mică şi în alte regiuni muntoase, trupele române continuă operaţiunile pentru eliberarea poporului cehoslovac, de care ne leagă un lung trecut de statornică prietenie.

Tràind în condiţiuni neînchipuit de aspre, pe care numai cei care au fost pe front le pot cunoaşte, trupele noastre de infanterie, vânători de munte şi cavalerie luptă zi şi noapte, cu un inamic dârz şi cu greutăţi de teren foarte mari: înălţimi stâncoase şi cu coaste abrupte, zăpadă până la 1,50 m., lipsă de adăposturi şi comunicaţii.

In aceste lupte aprige, ofiţerii şi soldaţii noştri se întrec în fapte vitejeşti, de cele mai multe ori cu preţul vieţii.

Dăm mai jos câteva care merită a fi cunoscute:

— In ziua de 11 Februarie, în luptele grele pentru cucerirea înălţimei cu cota 902, situată la N.V. de localitatea Bresno, Căpitanul de Stat Major Stoian Ioan, din comandamentul unui corp de armată, se afla în mijlocul trupelor. Inamicul rezista cu dârzenie, aruncând asupra trupelor noastre un foc năprasnic, care dădea impresia că atacul va rămâne fără rezultat.

Cu un deosebit spirit de sacrificiu, Căpitanul Stoian Ioan, văzând situaţia grea, a trecut din proprie iniţiativă în rândul ostaşilor din prima linie, pe care i-a îmbărbătat şi condus la atac.

Inflăcărate de exemplul căpitanului, trupele noastre s'au năpustit asupra inamicului, cucerind înălţimea.

Pe timpul atacului, Căpitanul Stoian Ioan a căzut eroic, în fruntea primelor unităţi care asaltau.

— Tot în ziua de 11 Februarie, Maiorul Simionescu Al., şeful de stat major al unei divizii de infanterie, se duce în prima linie pentru a asigura o bună aplicare a planului de atac.

Rezistenţa puternică a inamicului, care se sprijinea pe o înălţime puternic organizată, pricinuia grele pierderi trupelor noastre.

Acţionând cu avânt şi pricepere, Maiorul Simionescu reuşeşte să asigure ocuparea înălţimei, dar cade rănit de o puternică rafală de foc, pe când îmbărbăta primele linii de atac.

— In cursul grelelor lupte la baionetă care s'au dat în ziua de 12 Februarie, pentru cucerirea cotelor 819 şi 902, s'au distins, prin avânt şi pricepere:

— Căpitanul Iosef Ioan dintr'un regiment de dorobanţi;

— Locotenent Stănescu Mihail, dintr'un regiment de infanterie, şi

— Sublocotenent Popescu Mihail, dintr'un regiment de infanterie, rănit în timpul asaltului.

— La 14 Februarie, un regiment de infanterie din Moldova a respins 10 contraatacuri inamice în lupte corp la corp, în care au dat dovadă de deosebită bravură următorii ofiţeri şi soldaţi:

— Locotenent Simionescu Ioan,
— Locotenent Pârjol Iosef,
— Sublocotenent Toma Grigore, rănit,
— Serg. T. R. Stoica Ioan,
— Sergent Bucur C-tin,
— Caporal Paragină C-tin,
— Soldat Maritin Florea,
— Soldat Culea C-tin,
— Soldat Cuzan Ioan.

SPRE O DESTINDERE POLITICĂ

CONSILIUL DE MINIŞTRI DE ASEARĂ

Tensiunea politică ce durează de câteva zile pare să ia sfârşit, grupările politice care alcătuesc guvernul de colaborare, dându-şi seama că nu e momentul să provoace o criză de cabinet, când atâtea probleme de ordin militar şi economic îşi aşteaptă o urgentă rezolvare.

Se pare că a triumfat principiul că în faţa preocupărilor de ordin politic, să primeze în aceste momente chestiuni mult mai importante, ca aprovizionarea frontului de luptă, prin activarea şi sporirea producţiei de război, refacerea economiei generale a ţării, problema însămânţărilor de primăvară, problema transporturilor, etc.

Că lucrurile stau astfel se observă din însuş consiliul de miniştri de aseară, în care, după-ce s'a examinat situaţia politică, s'a trecut la discutarea unor proecte de legi de extremă urgenţă, printre care şi reorganizarea căilor ferate, — proect depus de d. Gheorghiu-Dej, ministrul comunicaţiilor.

Intreaga economie a ţării fiind în strânsă legătură cu rezolvarea problemei transporturilor, se caută, prin noua lege, să se înceapă refacerea parcului de material rulant pentru care trebuesc credite în valoare de 150 miliarde lei.

Atmosfera în care a decurs consiliul de miniştri de aseară îndreptăţeşte să se creadă că dificultăţile ivite zilele trecute vor fi înlăturate, — guvernul de colaborare prezidat de d. general Rădescu urmând să-şi continue activitatea.

De altfel în consiliul de miniştri ce se va ţine astăzi, după ce va fi examinată din nou situaţia politică, în raport cu programul care stă la baza acestui guvern de colaborare se va continua discuţia la proectul de lege pentru reorganizarea căilor ferate.

AUDIENŢA D-LUI GENERAL RĂDESCU LA SUVERAN

In cursul zilei de eri d. general adjutant N. Rădescu, preşedintele consiliului de miniştri, a fost primit în audienţă de M. S. Regele, Căruia I-a făcut un raport asupra situaţiei politice.

Tot în cursul zilei de eri d. Iuliu Maniu, preşedintele partidului naţional-ţărănesc, a făcut o vizită d-lui Const. I. C. Brătianu, preşedintele partidului naţional-liberal cu care a avut o lungă întrevedere.

Cei doi şefi de partide au examinat situaţia politică.

Ajutor american în lupta contra tifosului exantematic din România

S'a insistat în presă asupra prafului D. D. T., cu care americanii au obţinut succese excepţionale în Italia în lupta contra păduchilor purtători de germani ai tifosului exantematic.

Şi s'au exprimat speranţe că praful miraculos — care se pulverizează pe vestminte, producând un mediu insecticid — va ajunge şi în ţara noastră.

Prin intermediul Crucii Roşii internaţionale, Societatea Naţională de Cruce Roşie a reuşit să asigure o cantitate de 2000 kgr. din acest praf, care urmează a fi adusă în ţară foarte curând.

Este interesant de precizat că praful, pulverizat pe haine, îşi menţine puterea insecticidă timp de 6 luni, iar cantitatea necesară unei singure persoane este infimă.

LIBERTATEA PRESEI

Intr'o ţară tânără ca organizaţie de stat, cu libertăţi publice mereu umbrite în ultimul deceniu de opresişti apăsătoare, opinia publică poate să nu-şi dea seama de importanţa libertăţii presei şi să i se pară ciudată faimoasa declaraţie a lui Sheridan „Mai bine fără parlament, decât fără libertatea presei; mai bine să fim privaţi de responsabilitatea miniştrilor, de Habeas Corpus Act, de dreptul de a vota impozitele decât de a fi lipsiţi de libertatea presei, căci mai curând ori mai târziu, ea singură va face să revie toate celelalte".

Neştiutorii cred, ori bănuiesc că ziariştii apărând libertatea presei îşi apără dreptul lor de a scrie ce vor.

Dar slujitorii scrisului nu apără cauza lor proprie, nici interesele lor de breaslă, cari totuşi sunt la fel cu ale celorlalte categorii profesionale, ci sunt exponenţii dezinteresaţi, advocaţii din oficiu ai tuturor revendicărilor, năzuinţelor, protestelor, şi dorinţelor de îndreptare a relelor, — exprimate de massele largi ale publicului cititor.

Nu numai atât, dar presa liberă este un auxiliar al cârmuirii, pentru că diriguitorii, chiar cei mai vigilenţi, nu pot afla cele ce se petrec în ţară — nedreptăţi, abuzuri ale organelor în subordine, nemulţumiri reale, etc. — decât prin intermediul ziarelor care le dau astfel putinţa să ia măsuri de îndreptare şi remediere.

Nimeni nu s'a gândit la libertate fără răspunderi, nici la libertate fără limite, tocmai pentru motivul pe care-l invoca Fénelon: „La Athena totul depindea de popor şi poporul depindea de cuvânt".

Toţi doctrinarii sunt de acord că nu există democraţie fără opinie publică. Spre a forma, îndemna şi conduce această opinie publică, trebue s'o lămurească, s'o luminezi, şi să-i dai putinţa să judece şi să hotărască. Această acţiune de luminare nu poate să o facă decât o presă liberă şi tocmai de aceea dictaturile fasciste cari îşi dădeau seama că nu vor putea obţine libera adeziune a masselor, au avut ca primă preocupare gâtuirea exprimării prin scris a ideilor şi părerilor.

Dela sine înţeles, că nu trebue lăsată slobodă acţiunea celor cari ar încerca dărâmarea libertăţilor democratice obţinute, după atât amar de vreme, prin actul dela 23 August 1944.

Dar legile sunt prezente, cei vinovaţi de instaurarea regimului de opresişte şi de teroare sunt daţi judecăţii, opinia publică îşi dă seama că toţi cei cari nu respectă principiile de adevăr, justiţie şi dreptate, vor fi pasibili de sancţiunile codurilor.

Iată dece, pentru democraţie, pentru sănătoasa îndrumare a vieţii publice, cea mai de seamă dintre libertăţi, este aceea a scrisului.

GUVERNUL FRANCEZ

A EXAMINAT HOTĂRÂRILE DELA YALTA

Paris 16 (Rador) — *Generalul de Gaulle a informat pe membrii guvernului său despre vizita pe care ambasadorii Uniunii Sovietelor, Marii Britanii şi Statelor Unite i-au făcut-o pentru a-i comunica rezultatele conferinţei dela Yalta, precum şi pentru a-i remite invitaţia oficială la conferinţa dela San Francisco.*

Consiliul de miniştri a păşit apoi la studierea textului comunicatului „marilor trei".

Cercurile guvernamentale se declarc satisfăcute de rezultatele obţinute la conferinţa din Crimeea, dar fac în acelaşi timp o serie de rezerve cu privire la hotărîrile luate.

O FORMIDABILĂ OFENSIVĂ AERONAVALĂ

DESLĂNŢUITĂ DE AMERICANI IMPOTRIVA JAPONIEI

Pearl Harbour, 16 (Rador). — Un comunicat dat de marele cartier al amiralului Nimitz din insula Guam anunţă că unităţi americane ale flotei din Pacific atacă acum instalaţiile din regiunea Tokio.

Comunicatul precizează că formaţiuni puternice ale flotei din Pacific acţionează împotriva aerodromurilor şi altor obiective importante „din Tokio şi din jurul capitalei Japoniei".

Această operaţie, se adaugă, a fost plănuită de multă vreme şi prilejul ce s'a ivit de a o aduce la îndeplinire satisface pe deplin dorinţa arzătoare a fiecărui ofiţer şi ostaş din flota din Pacific.

Unităţi de suprafaţă din această flotă bombardează insula Iwojimo din arhipelagul Volcano.

PESTE 1200 DE AVIOANE AMERICANE AU BOMBARDAT ORAŞUL TOKIO

New York, 16 (Rador). — **Cartierul general din Guam al flotei americane anunţă că cea mai puternică flotă de cuirasate şi purtătoare de avioane, care este în prezent în acţiune în Pacific, a trimis peste 1200 de avioane la Tokio, în vreme ce vasele de război şi avioanele armatei au aruncat bombe şi au bombardat cu tunurile partea de sud a insulei.**

Vasele purtătoare de avioane, care sunt protejate literalmente de mii de tunuri antiaeriene, montate pe cuirasate, crucişetoare şi distrugătoare, au trimis adevărate roiuri de avioane în această primă mare eşire împotriva capitalei Japoniei.

O telegramă dată de „Associated Press" spune:

„Scopul acestor raiduri poate fi înţeles uşor: este vorba de acoperirea unor noui operaţiuni amfibii de debarcare, prin care s'ar distruge cercul defensiv al metropolei japoneze".

❖

New York, 16 (Rador). — **Postul de radio Tokio, într'o emisiune captată aci de Biroul informaţiilor de război, a anunţat că „mai multe formaţiuni mici de avioane americane" au atacat aerodromuri din apropierea capitalei Japoniei.**

Postul de radio Tokio a adăugat: „Acesta este primul raid efectuat de formaţiuni aeriene inamice mici împotriva Japoniei metropolitane".

După ce a afirmat că atacul s'a produs Vineri dimineaţa la ora 7 şi 15 (ora japoneză), postul de radio japonez a subliniat că „în ultimele câteva zile au fost observate mişcări ale vaselor de suprafaţă inamice".

Pe de altă parte, corespondentul din Guam al postului de radio Columbia, Webley Edwards, transmite: „Valurile de avioane americane ce îşi iau sborul depe vase purtătoare de avioane pătrund pe deasupra oraşului Tokio.

Referindu-se la raidul întreprins de generalul Doolittle, corespondentul a declarat: „Raidurile de astăzi sunt cu totul deosebite. Acesta este lucrul pe care l-am aşteptat din tot sufletul. Ele sunt efectuate de avioane ce îşi iau sborul depe multe vase purtătoare de avioane".

❖

San Francisco, 16 (Rador). — **O telegramă transmisă prin radio din insula Guam anunţă că peste 1200 de superfortăreţe sburătoare, plecate de pe vase purtătoare de avioane, participă la atacul împotriva capitalei Japoniei, Tokio.**

Este vorba de cea mai mare forţă aeriană folosită în asemenea operaţiuni.

Atacul împotriva oraşului Tokio a durat nouă ore

New York, 16 (Rador). — **Comunicatul cartierului imperial japonez, dat la ora 18 (ora japoneză) anunţă că atacul dat de avioanele americane a fost foarte puternic, fiind efectuat în mai multe valuri şi durând 9 ore.**

UN NOU ATAC IMPOTRIVA METROPOLEI JAPONEZE

Londra, 16 (Rador). — **Agenţia de presă japoneză anunţă că un nou puternic atac aliat, dat timp de peste o oră de avioane americane împotriva metropolei japoneze a început la ora 12 (ora japoneză).**

❖

New York, 16 (Rador). — **La cartierul general înaintat al amiralului Nimitz s'a declarat că vice-amiralul Mark Mitscher, care comandă uriaşa forţă expediţionară din apele japoneze, pare să aibă de gând, ca prim obiectiv, nimicirea totală a forţelor aeriene japoneze cu baza în metropolă.**

Londra, 16 (Rador). — **Postul de radio Tokio a declarat Vineri că atacurile aeriene date acum împotriva metropolei japoneze însemnă deschiderea unei faze noui.**

ALTE BOMBARDAMENTE

New York, 16 (Rador). — **Agenţia japoneză de presă, într'o emisiune radiotelegrafică captată aci, anunţă că o formaţie mică de superfortăreţe sburătoare a bombardat Joi Yokohama.**

❖

Londra, 16 (Rador). — **Agenţia japoneză de ştiri a anunţat că o flotă americană bombardează Ivojima.**

LISTA OFICIALĂ A CRIMINALILOR DE RĂZBOI ŞI A VINOVAŢILOR DE DEZASTRUL ŢĂRII

„Monitorul Oficial" de eri nr. 38 publică următoarea decizie a consiliului de miniştri:

ART. I. — Ordonăm arestarea persoanelor mai jos arătate, bănuite a fi comis crime de război şi deferirea lor acuzatorilor publici, spre cercetare şi instrucţie:

Ion Antonescu, fost preşedinte al consiliului de miniştri.

Mihai Antonescu, fost vice-preşedinte al consiliului de miniştri, ministru de justiţie şi al afacerilor externe.

General Pantazi Constantin, fost ministru al apărării naţionale.

Profesor Alexianu Gheorghe, fost guvernator al Transnistriei.

Eugen Cristescu, fost şef al serviciului special de informaţii.

Colonel Elefterescu Mircea, fost prefect al poliţiei Capitalei.

Cercavschi Emil, fost secretar general al Guvernământului Transnistriei.

Vidraşcu Constantin, avocat, fost ajutor de primar al Odesei.

Chiorăscu Vladimir, profesor, fost ajutor de primar al Odesei.

Rotaru Mihail, fost director al personalului primăriei Odesa.

Popescu Nicolae, fost director P.T.T. la Odesa.

Fotiade A. Ion, fost directorul industriei în Transnistria.

Minescu Constantin, fost arhitect, fost la direcţia construcţiilor.

Ionescu V., general de rezervă, fost primar şi comandant de garnizoană Cernăuţi.

Locot.-colonel Izopescu Modest, fost prefect al judeţului Golta.

Locot.-colonel Marinescu Stere, fost şef de cabinet al Guvernământului Bucovina.

Colonel Popovici Iulian, fost prefect al poliţiei Odesa.

Niculescu Octavian, comisar, şef al raionului 1 Odesa.

Colonel Veiciu Emil, fost prefect al poliţiei Odesa.

Ordonăm ca persoanele de mai sus să fie judecate de consiliul de război al tribunalului militar.

Căpitan rezervă Atanasiu Alexandru, procuror militar.

Locot.-colonel magistrat Zoltan Chirilă, fost procuror general militar.

Colonel Crimer Max.

Locot.-colonel Ion Gh. Mircea.

Sublocot. rezervă Popescu Dorin, fost director al portului Odesa.

Antonin Ciolan, profesor, fost dirijor al Operei Odesa.

Maican Aurel Ion, regisor teatral.

Consolarino Cleopatra, fostă secretară Direcţia culturii Transnistria.

Avramescu Iuliu, fost comisar.

Liviu Rusu, fost şef al biroului cultelor Odesa.

Ştefan Vasile, pictor, fost profesor la şcoala de arte frumoase Odesa.

Pop Romulus, asistent universitar la Universitatea din Bucureşti.

Cp. magistrat Gabrilovici.

Colonel Constantinescu, fost prefect al oraşului Oceacov.

Nani Vladimir, artist.

Ioniţă Niculai, arhitect, direcţiunea construcţiilor Transnistria.

Ticulescu Ion, profesor, fost şef serviciului muzicii la direcţia culturii din Odesa.

Rantea Dumitru, profesor universitar, fost decan la Universitatea din Odesa.

Ing. Kupfer Romeo, fost şef şantierul naval Odesa.

Ing. Olaru Vasile, fost şef al portului Odesa.

Negru N., fost comisar de poliţie Odesa.

Rădulescu Ştefan, magistrat, slt. rez., fost procuror.

Solacolu T., avocat, fost director fabrică de talpă Odesa.

Popescu Gabriel, sculptor, fost şef de cabinet la Guvernământul Transnistriei.

Râmniceanu Aurel, avocat, fost director financiar al Guvernământului Transnistriei.

Verenca Olivian, avocat, fost director de cabinet la Guvernământul Transnistria.

Ghineraru Florian, sublt., fost comandant de sector jandarmi, judeţul Balta.

Cărbunescu Gheorghe, lt.-colonel medic.

Dogaru Valeriu, fost director de închisoare Transnistria.

(Continuare în pag. 2-a)

Preşedintele delegaţiei române din Turcia chemat în ţară

Ministerul economiei naţionale a chemat telegrafic în ţară pe d. ing. Tudor Ionescu, ministrul subsecretar de stat al acestui departament şi preşedintele delegaţiei române trimisă la Ankara pentru încheerea unui acord comercial, spre a face un raport guvernului asupra mersului tratativelor.

Delegaţia îşi continuă negocierile şi în lipsa d-sale, şi are mandat să negocieze cumpărări de cărbuni pentru calea ferată, tananţe şi bumbac. Nu va putea însă încheia nici un acord afară de cărbuni, a căror lipsă este din ce în ce mai mare.

IAR IMPOZITUL PE SALARII

Am arătat în zeci de rânduri, cu lămuriri bazate pe cifre precise, cât de apăsătoare şi de nedrepte sunt impozitele pe salarii în progresivitatea stabilită cu ani în urmă când un salariu de 50—60.000 lei lunar era socotit drept ceva excepţional.

Această progresivitate nelogică nu numai că a rămas şi acum când normele şi cuantumul de salarizare sunt cu totul altele, dar comisia tehnică a ministerului de finanţe, care — după cum scriu ziarele — a luat în discuţie problema reducerii coeficientului de impozit pe salariu, — porneşte dela criterii cari sunt cu totul departe de realitate.

Astfel se anunţă în prealabil reducerea din venitul brut, a cheltuelilor strict necesare, spre a se stabili astfel... venitul net. Nici în glumă nu poate socoti cineva că toţi cei cu venituri fixe — funcţionarii, lucrătorii, pensionarii — pot să-şi acopere din salariu nevoile lor şi ale familiei lor la preţurile de azi ale pieţii şi peste aceste cheltueli, să le mai rămână şi un venit net!

Dar calculul proporţional anunţat de unele ziare e tot atât de fantezist deoarece acordă reduceri apreciabile pentru salarii până la 18.000, 22, 26 şi 35.000 dar nu acordă decât o reducere de 10% din impozit tuturor celor cari au un salariu mai mare de 35.000 lei.

Toţi salariaţii publici şi particulari îşi dau seama că degrevarea acordată nu uşurează cu nimic imensa majoritate a celor cari şi-au văzut salariile sporite, dar n'au văzut mult aşteptata îngheţare a preţurilor nici măcar la tarifele instituţiilor şi aşezămintelor statului.

In domeniul impozitului pe salarii, nu poate fi folositoare decât o măsură radicală. Înţelegem perfect nevoile Statului în ce priveşte echilibrarea bugetului, dar pornind dela adevărul elementar şi lesne controlabil că nici un salariat public ori particular nu poate face astăzi economii din leafă — deci aproape niciunul dintre aceştia nu „capitalizează" — banii cari altă dată erau reţinuţi în impozite progresive apăsătoare, vor circula, în mod inevitabil, pentru cumpărături şi consumaţie, la care Statul îşi ia taxele proporţionale respective.

Stabilit odată principiul că proporţionalitatea impozitului pe salarii este rău calculată astăzi, după criteriile salarizărilor de acum 3—4 ani, ajungem la concluzia controlată de cifrele fiscului, că taxele de consumaţie acoperă suficient cuantumul unor reduceri reale din impozitul asupra salariilor.

O cercetare atentă, obiectivă şi pricepută va arăta temeinicia unei soluţii simple care se impune dela sine.

IN MARGINEA BILANŢULUI B. N. R.

După ce, în articolul nostru de eri, am examinat politica de credit a institutului de emisiune desfăşurată în cursul anului trecut, e locul să ne ocupăm acum de alte elemente de interes deosebit ce se desprind din prezentarea bilanţului general şi a contului de profit şi pierderi pe anul 1944, în vederea adunării generale ordinare de Duminică.

Stocul aur, care, în Ianuarie 1944, era de aproape 60 miliarde, a atins la 31 Dec acelaş an un total de 90.668.700.302 sau, în greutate, 237.641 kg. şi angajamente în aur efectiv.

In acelaş timp *soldul emisiunii biletelor de bancă* a sălţat dela circa 176 miliarde în 31 Dec. 1943 la 416.845.486.500 la finele lui 1944.

Aici, însă, trebue să menţionăm că valoarea biletelor aflate de fapt *în circulaţie* a fost numai de 356.892.920.500, diferenţa de aproape 60 de miliarde, până la totalul biletelor emise, reprezentând rezerva care se ţine în casele Băncii Naţionale, pentru alimentarea circulaţiei la nevoe.

O bună parte din noulle emisiuni au fost absorbite de tezaur pentru cheltuielile extraordinare reclamate de război.

Pentru a ne da seama şi mai bine de mişcarea mijloacelor de plată şi a diferitelor exigibilităţi, trebue să arătăm că cifra totală a angajamentelor la vedere (bilete în circulaţie, conturi curente, depozite la vedere, etc.) a fost la 31 Dec. 1944 de 445.495 milioane lei.

Raportată la stocul aur, această situaţie a permis ca *acoperirea metalică* a leului să atingă minimum de 20.35% la 31 Dec. 1944 faţă de maximum de 28.93% atins la 8 Ianuarie 1944.

E de asemeni vrednic de reţinut că mişcarea totală a conturilor *serviciului trezoreriilor* publice a atins în 1944 cifra record de 2.673.295 milioane lei.

Un rol important în absorbirea disponibilităţilor de numerar ale pieţii s'a dovedit a'l avea *bonurile de casă*, al căror plafon de emisiune a fost ridicat la 60 de miliarde, aproape în întregime subscrise. Succesul plasamentelor în bonuri de casă e determinat ministerul de finanţe să dispună ca operaţiunile în legătură cu ele să se extindă şi la un număr important de bănci particulare din Bucureşti şi provincie, dându-se astfel putinţa subscriitorilor să se adreseze locului celui mai apropiat.

Un post important în activul B. N. R. îl reprezintă şi *participaţiunile* ei legale în diverse instituţii de credit, post care se ridică la un total de 4.314.695.161 lei şi anume (valori nominale):

B-ca Reglementelor Internaţionale 80.645.161.

Credit Naţional Industrial 459.000.000

Credit Naţional Agricol 445.000.000.

B-ca de credit a meseriaşilor 150.000.000.

Societatea S. A. R. Telefoane 2.767.550.000.

Casele ţărăneşti de impr. şi econ. 112.000.000.

Federaţia pt. sprijinirea sinistraţilor 300.000.000.

Fondul de rezervă a sălţat cu peste 116 milioane din 1943, totalizând 1.015 milioane la 31 Dec. 1944.

Şi acum câteva cuvinte despre *beneficiile* realizate în 1944. Beneficiile brute au fost de peste 4 miliarde, din care cheltuielile de administraţie au absorbit 2.42[illegible] mil.

Beneficiul net a fost de 583.768.062 din care acţionarilor le-a revenit 173.750.000 lei (868.75 lei brut de acţiune şi 600 lei net), iar Statutului: 258.443.548 (participaţiunea sa de 30% conf. statutelor), la care se adaogă lei 224.277.895 (dividendul la acţiunile ce posedă, impozitul pe dividendul acţionarilor B. N. R., impozitul comercial, etc.). In total partea Statului din beneficii şi impozite se ridică la 482.721.443, din care mai mult de jumătate se afectează reducerii datoriei vechi a Statului, potrivit convenţiei din 7 Februarie 1929.